

բոլորովին հանգիստ անցրեց. Ինքնագիտակցութիւնը միանգամայն բաւարար է. թորքերը բոլորքովը թուլանում է:

Բէլգրադ. — Գանձառանգ Ալեքսանդրը մեկնեց Ռիմիկերի. Երկրաւոր արմատականները պարագլուխ Լիւբա Ստեփանովիչը հրաժարվեց կարենէտ կազմելուց:

Բելֆաստ. — Համրուլի հարցը քննող մասնագործովի նիստին գնալու ժամանակ, համրուլի հակառակորդները մի ամբողջ փութմէջ կարելի չէր ձգելու աւտօբոլի առաջը: Պահանջվեց ոստիկանութեան միջամտութիւն. Ժողովի շինութեան մօտ դրված են 5000 զինուոր. Համրուլի հակառակորդները, զինված մարտիկներով, խուճախուք անցնում են քաղաքով:

ՊԱՐԱՎԱՍՏԱՆԻ ՅՈՒՐԱՅԸ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

Թարիգ. — Կախաղան հանվեց մի պարսիկ, որ կտրել էր մի վերաւոր զինուորի պիւլիւր և ձախքնել էր ուրիշի: Կախաղան բարձրացրել Սոսկիայի նահանգի փախստական քաղաքական Լէ-բելէի, որ Թարիգում մասնակցել էր ֆէլաշիկների յարձակմանը: Կախաղանը քիչու աւագիկ Կոտալիկի և նրա գործակից Միքայէլը, որ աւագաւորութեամբ էին գտնվում Խոյ-Արման ճանապարհի վրա և կազմակերպել էին մեր գործերի վրա կատարված յարձակումը Խոյ-Արմանի մօտերը:

Խոյի նահանգապետ Սարգսի-Ասատը ձերբակալվեց, բայց ուսուց հնչալատոսի պահանջով ազատվեց: Այդ միջոցին Խոյի առաջին հարուստ Էմիլ-Պուսան Հէյդարխանը յայտարարեց իրան ժամանակաւոր նահանգապետ: Ֆէլաշիկները տիրացան Հէյդարխանի կալուածքին. վերջինս փախաւ Մա-կուի խանի մօտ, ուր ապրեց մինչև նոյեմբեր 1912 թիւը:

Մարտիայի նահանգապետ Շուլա-ու-Նիզամը պահանջեց ֆէլաշիկների պարագլուխ Միր-Ասատուլայից յանձնել 200 հրացան ու մի քանի հազար թու-ման, որ վերջինս ժողովել է ազգաբնակչութիւնից և չէ յանձնել պետական զանձարանին: Միր-Ասատուլայի չը կատարեց պահանջը, միայն ժամանակ Շու-լա-ու-Նիզամի մարդիկ յարձակվեցին Միր-Ասատուլայի վրա գիւղի վրա: Տրցանաձգութեան ժամանակ ապան-կայի երկու ֆէլաշի, միւր վերաւոր-կայի զինուորական թաւա խառնու-նուց առկայ հնչալատոսարանում: Ֆէլաշի-ների այս պարագլուխը մինչև է այն պարագլուխներին, որոնք զինուորա-բեր անաշուղ յարձակում կազմակեր-պեցին Խոյի դորամասի և ուսուցիչին կողմնակից անձերի վրա:

ԿԵՆՏՐՈՆ ԱՐԵՒԵԼԵՐՈՒՄ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

Մուկըն. — Լաւեանի մօտ ընդհա-րում եղաւ յեղափոխականների առա-ջաւոր գործաւորների և կառավարական գործերի միջև: Վերջիններս յետ նա-հանջեցին երէկ յեղափոխականները գրաւեցին Վաֆանդիսան:

Բ Ա Ն Ա Ս Տ Ր Ա Կ Ա Ն

ՄԷԼԵ Ե ՀԱՅ ՏՊԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻՆ
(SAPKIN *)

Մի գրվածք կամ նկար մեքենական մի-ջոցներով բաղադրանքներով համարձակ ձևով արտադրվող կամ նկարը թղթի վրայից փոխադրում էին հարթած, որովհետ տպագրելու վրա ճախարակ աչ-նուշեան փորագրում էին այն կերպով, որ գրվածքի կամ նկարի գծերը անդիպող մասն աստիակի մակերևութի վրա, իսկ այդ գծերից ազատ տեղերը փորագրված, փո-քնված լինեն: Այս կերպով բնագիրը գրե-կաթի թուղթի գծերը մնում էին տպագրելու վրա բարձր, իսկ տպագրելու մնացած տա-րածութիւնը փորած (բարձրաքանդակ կեր-պի): Յետոյ այս տպագրելու եղանակը քան-դիւն էին որակի ներքի, ապա թուղթի վրան զննելով ճշուշտ, տպում էին. թղթի վրա գրվածքում էին տպագրելու մակերևութի վրայի ներքված գծերը, այսինքն տպագրում էր բնագիրը գրվածքի կամ նկարը այնպիսի ճշուշտութեամբ, որպէս փորագրութեամբ կա-տարված էր փորագրութեանը: Այսպէս շա-րունակաբար տպագրելու եղանակը ներկ քա-լով ու նոր թուղթի տպելով՝ ստանում էին ցանկացած քանակութեամբ օրինակներ: Կարճատև նկարագրութեամբ այս է փա-րատարութիւնը կամ կարգադրութեանը: Այս տրեսնաւոր յայտնի է կել 2-ին աստիակում զին վեցերորդ գրքում, բայց Նիւ օպայում գործարարութեան է մտել 12-րդ դարից և կատարելագործութեան ու ընդարձակ. ծա-վայման հասել 15-րդ դարում:

Այս գրքում տպագրութեան վերաւ տպա-
*) Տես ընդմէջ 18.

Կուլա. — Նոր Սուլթանում յեղափո-խականները խափանեցին վառօրի պա-հետը պայթեցնելու փորձը:

Ճիցիկար. — Երկուդ կրելով ժոնգո-րների նոր արշաւանքից դէպի արևելք, իշխանութիւնները շտապով զինուորներ են ժողովում: Սակայն չինական ծա-ռայութիւն ընդունողները թիւը շատ քիչ է:

Նահանգապետի պաշտօնակատար Սուլեյմանովի թոյլտրեց տեղական կիսակառավարական բանակի բաց թող-նել 10 միլիոնի փողատութիւն:

Գիրին. — 23-րդ դարբանակը չինա-ցիների փախուստի պատճառով լրաց-վում է 1000 մանչուրներով: Պաշտո-նեաները շարունակում են հեռանալ ծառայութիւնից:

Պէկին. — Լուրերի համաձայն, մի քանի իշխաններ մտադիր են մեկնել Մանչուրիա և այնտեղ տանել կայա-րին, յայտարարել երեք մանչուրական նահանգները մանչուրական անկախ պետութիւն միապետի գլխաւորու-թեամբ:

Իշխաններ Սուլեյ և Կուլագը, դուք-նիցիզէն և Տէլիսանը գտնվում են Մուկ-դէնում և գործում են իրար այդ ուղ-ղութեամբ եռանդով, աշակցութիւն գտնելով Չոաոէրսիւնից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Շ Ն Ո Ր Հ Ա Ւ Ռ Ա Ն Բ Ն Ի Ր

Նովոբոլոյսկի 7 յունվարի
Անկեղծօրէն կը շարունակուի «Մշակի» 40-ամեայ գործունէութեան լրացումը և նրա մուտքը քաղաքականութեանը տա-րին: Կը բարեկարգվեն, որ մեր սերիկ-թիւթի նշանաւոր գրողանի անվերջ ծա-ծանի:

Հին-Նախիջևան, 12 յունվարի
Սրբի խորքից շարունակում են «Մշակի» 40-ամեայ բեղմնաւոր գործունէութիւնը հայ հասարակական-գրական-հրապարակա-լիստական ապարդիւնով, մտղիկով երկար, շատ ու շատ երկար տարիներ շարունակել անխնայ ջանքերով, մեծանուն զրկուհի-թիւններով, քրտնաշուն ու յամառ տոկո-նութեամբ հարթած վսեմ ուղիով, բաց ձակաթով, համարակ բայելով, քաղցր յոյանով ընթանալ դէպի համամարդկային վեհ գաղափարներ: Ոգևորվելով ոգևորել սերունդներին շարքեր անտեսալի Արծ-րուռու ծածկանող դրօշակի ներքոյ:

Ս. Տէր-Ստեփանեանց
Աստուրեան, 13 յունվարի
Շարունակում են «Մշակի» 40-ամեայ փառաւոր գործունէութեան յօրինակը, ցանկանալով ի սրտէ շատ ու շատ 40-ա-միակներ տօնել բարձր պահելով հանրու-ցեալ անուանց Գր. Արծրուռու դրօշակը Դ. Բախրեանց

ԿԵՆՏՐՈՆ ԵՄԱԿԵՐԻՑ
I
Պէտք է շտապել
«Գնա մեռի, արի սիրեմ» — ահա մի հայկական առած, որը երբ ամբողջ էու-թեամբ բնորոշում է մեր հայկական կեանքը:

Այդ առածը կաշմանդակ, կապակցել է մեզ ամբողջապէս, նա հիմնադրեց մեզ ու բռնած մեր քիթը՝ առաջ է տանում:

Մեր հասարակական կեանքը ամբողջա-րէց հեղափոխութեան փայտագրութիւնը, որ այնուհետեւ սկսեց գործածվել միայն նկարներ համար և շարունակեց իր գոյու-թիւնը (կիշէնի, գրակիւնի) մինչև վեր-ջին ժամանակներ, երբ ակիկ կատարելա-գործված և լեռնապիկ միջոցներ եկան նրա տեղը գրավելու:

Տպագրութիւնը, որ նոյնպէս մեքենական միջոցով բաղադրանքներով է գրվածքը, բո-լորովին այլ պատկերներով զուգ է հիմնված: Որեւէ լիպով գրութեան մէջ ինչ գրի ու նշաններ որ պատահում են ամեն մէկ ա-ռանձին-առանձին փորագրում է բարձ-րաքանդակ (ինչպէս փայտագրութեան մէջ): Ստացվում են «նայրեր» Այս հայերից գործածվող լեռն կաղապար՝ ստանում են նոյն նշանները՝ խորաքանդակ — այսպէս կոչված «նայրեր»: Յետոյ այս մայրերից ձուլում են հարկավոր քանակութեամբ բո-լոր գրերն ու նշանները, որոնք աճվում են գրաշարական արկղի առանձին տուփերի մէջ: Բառերը շարելով՝ գրաշարը ամեն մի տիքից անում է համապատասխան տառը և դարձում է ձեռքին բռնած տողաւոր մէջ: Ինչպիսի է լինեն գրերը կամ նշանները, օրինակ՝ լինեն նշանը միջազգի, ինչպէս ա, տ, ո, ս, ա, շ, լինեն վերագրվող, ինչպէս՝ ե, ն, մ, յ, լինեն ներքնագրվող, ինչպէս՝ ի, վ, թ, լ — բոլոր դէպքերում էլ մտադրեալ տառը պէտք է հավասար հաւ-տութիւն ունենայ (այսինքն ինչպիսի կամ այսքան կէտ), այսպէս որ շարվածքի տողը մի ուղիղ ու հավասար պատ պէտք է կաղ-մէ, որից վեր ու վար նոյնպիսի հավասար և ուղիղ պատկերով զարդւում են միւս տողերը:

Այս բացատրութիւնները հարկավոր հա-մարեցին՝ որպէսզի մեր ընթերցողներին

պէս այդ չորս բառերի մէջ է տեղադր-ված, որից դէնը անցնել չը գիտի:

«Գնա մեռի, արի սիրեմ»...

Գիտե՛ք ինչ է նշանակում այդ, ինչ չա-րիքներ է առաջանում:

Սրբիակ՝ գուցէ դուք լսած լինէ՛ք այսպի-սի մի փորձիկ պատմութիւն:

Մի մարդ ընտանեկան էր ու նրա գործը երկար այս ու այն կողմ ընկնելուց, ձգձգելուց յետոյ, դատարանները յան-դուռ են * այն եղանակներով, որ այդ մարդուն պիտի կտն տան և ամեն պատ-րաստութիւն տեսնված է, անա և պարանի-օղակը անց են կացնում դատարանային գումարը ու բաց թողնում են սկսում է խոխուղ և յանկարծ... Օ՛, յուրախութիւն բոլորի, հեռագիրը բերում է ներման աւե-տաբեր լուրը, բայց... չա՛ռ աշխարհ դե-կը տատանվում է օդի մէջ:

Ու «Գնա մեռի, արի սիրեմ»...

Եւ այդպէս ենք մենք հայերս. դեհինե-րէ վերջից անցնելուց յետոյ միայն աւեա-ման լուրն ենք հաղորդում:

Մեր հայկական հասարակական գործիչ-ներէից ճիշդ ճիշդ այդ գրութեան մէջ չէ, սկսած գործիչներից մինչև խուլ ու խա-ւար գիւղական անկիւններում լուսաւորու-թեան սերմերը ցանող ուսուցչութիւնը:

Բոլորը բոլորն էլ ենթարկված են այդ «Գնա մեռի, արի սիրեմ»-ին:

Հասարակական գործիչների մէջ ամենից տառապած, տանջված մարմինը այս ուսուցչ-ութեանն է, նա, որը թողած ամեն ինչ — տուն-տեղ, ընտանիք, անգործութիւն — ըն-կել է խուլ, աղէտ անկիւններ, միայն մի նպատակ ունենալով՝ ընտանեկան, կանգնել կուշի լաւաւը մէջ փռած, տոկոսութեան մէջ պարուրված հա՛ մասային՝ գիւղա-ցուն:

Իսկ տեսնու պէտք կայ, թէ ինչ գրու-թեան մէջ է գտնվում նա. կարծիք ոչ ուրիշներ բոլորին էլ քա՛ղ յայտնի է:

Տարիների ընթացքում այդ մասին գրվել է, գրվում է, բայց...

Դեռ 1910 թ.ին «Ուսուցչական թոշակ-արկղ» կազմելու հարցը բարձրացաւ, 1911 թ.ին մի քանի արձագանքներ եղան և այդպիսով ամբողջ երկու տարի բառերն էլ բառեր մնացին:

Բայց միթէ այս 1912 թ.ին էլ բառերը պիտի մնան անշարժ՝ սեղծ գրած ապխտակ թղթի վրա:

Մէջ պէտք է շտապել
Ինչ, գուցէ մտադիր էք ուսուցչութեան դիմաւորման յետոյ թաւաղան անել նրան արկղը:

Մէջ, ոչ և ոչ. յոյսերը շատ բանի են խոտանում, մասնաւոր որ Կ. Հ. Բ. Ըն-կերութիւնը իր յօրինակը յաւերճացնելու համար հիմք դրեց «Ուսուցչական-Դպրո-ցական անգլիկ» բայց այդ անտեղ և նրա մասին եղած մի քանի տեղեկութիւնները չեն ցրում ուսուցչների պիւլիսը, որ վերջ է վերջով ենթարկվելու է անագործի «Գնա մեռի, արի սիրեմ»-ին:

Այժմ, երբ արդէն մօտ մի ամիս էլ ան-ցել է յօրինակից և դադարել են նուրբա-տութիւնները, Բախրեանցի կողմից ընթա-նութեան վրա պարզ է ընկնում հրապարա-կորեն բացատրելու, թէ ինչ հիմունքների վրա է կազմված «Ուսուցչական-Դպրոցա-կան անգլիկ», ինչն է լինելու գլխաւոր նպատակը, այսինքն՝ բաւականապէս է հաս-նում, մասնաւոր օգնութիւններով ու-սուցչներին, թէ կանոնաւոր, ապաւով մի արկղ է լինելու, ուր կարող լինեն ուսուցչի-ները մտցնել իրանց ստացածի տոկոսները և որոշ տարիների ծառայութիւնից յետոյ

նրանք, որոնք ամիս չեն ունեցել տպարան և տպարանական տուփեր տեսնելու՝ կարո-ղանան հասկանալ մեր ասիկը վերոյիշեալ 5 գրքի մասին:

Այս գրքերը մենք չենք տեսել, բայց Բախրեանցի տառերը «Բարձրակարգ» և «Շառնա-Նախարար» տիւլ են նրանցից մի քանի երեսի ճիշդ նմանատիպութիւնները:

Ուսուցչութեամբ զիտելով այս նմանա-հանութիւնները՝ մենք նկատում ենք նրանց մէջ այնպիսի յատկութիւններ, որոնք չեն կարող պատահել տպագրութիւնների մէջ (այսինքն՝ առանձին ձուլված տուփերով ընտելած տպագրի մէջ), այլ բոլորովին բնական և հասկանալի են փայտագրութեան կամ առնաւորակ փորագրութեան մէջ:

Առանցիկ աշխարհը երեւոյթն այն է այս գրքերում, որ միևնույն գիրը զանազան տեղերում տարբեր կերպ ունի — երբեմն ա-վելի երկար, երբեմն ավելի կարճ, երբեմն բոլորակաձև, երբեմն անկիւնավոր, երբեմն լայն ձգված, երբեմն նեղ, երբեմն հաստ, երբեմն բարակ և այլն: Առանց նկարի դիմաւոր է բացատրել այն անմասնութիւնը, որ նկատվում է նոյն գրի վերջութեան ձևի մէջ՝ արկղային տեղերում: Գրեցի՞նք «ա» գիրը, նրա հօրեկծական գիծը երբեմն այնպէս երկար է, որ կարող է երկու կարճ և տեղադրվել: Այս հօրեկծական գիծը եր-բեմն դէպի վեր է թեքված և սուր անկիւն է կազմում՝ ուղղահայեաց գծի հետ, իսկ երբեմն կարճված է ներքև, այնպէս որ ոչ միայն ուղղահայեաց, այլ տեղ-տեղ նոյն կա-րճ թև անկիւն է կազմում ուղղահայեացի հետ: «Թ» գիրը գլուխը տեղ-տեղ կատա-րակ ձևերով կարող է ձև ունի, իսկ տեղ-տեղ բոլորակաձև, առանց անկիւնի. նրան կաղ-մող ձախակողմեան ուղղահայեաց գիծը երբեմն տողի կիսից բարձր է սկսվում, եր-

կանոնաւոր թոշակ ստանալու է և ի՞նչ առա-ջինն է, այսինքն մասնաւոր օգնութիւնը, արդիւօք այդ վերաբերվելու է համայն հայ ուսուցչութեանը, թէ էլի հայի անպիտան ճիշդանքը պիտի ներս խցկվի:

Մ, ինչ է Կ. Հ. Բախրեանցը. Ընկերութիւնը «Ուսուցչական-Դպրոցական անգլիկ» հիմնա-ւորումով նպատակ ունեցած լինի հիմք դնել «Ուսուցչական թոշակարկի» կազմա-կերպումին, և որի գործունէութիւնը սկսի հէնց այժմանից, այն ժամանակ մենք ա-զատութիւն իրաւունք կունենանք տեսնել, որ 1912 թ.ին գալիս է հայկական կեանքի ֆորմուլան կապող «Գնա մեռի, արի սի-րեմ» չորս անգամ ընդամենը դուրս վա-նելու մեր միջից:

Եւ սկսվել հայ կեանքի մի նոր դարաշու-նը, որովհետև նրա ամենակարեւոր գործի-չը՝ ապագայ մարդկային դատարարակիչը իրան թեթև ու ազատ կը գտնայ արեւելահայ: Ուրեմն պիտի շտապել:

Արշալոյս Տէր-Յովնանեան
Ներքին-Արդիւն

ԿՈՍՏ Պ. Ա. ՄԻԼԻԻՏԻՆ

Եւստայում այս օրեր վախճանվեց կոմս Դիմիտրի Ալեքսեւիչ Միլիտին 96 տա-րեկան հասակում:

Կոմս Միլիտին Ռուսաստանի վերջին ֆէլդմարշալներից է մեծ թէֆօրմարի իրա-կանացման գործակից գործիչներից միւն է: Հանգուցիտը ծնվել է 1816 թ. Անդալա-տարվայ յունիսիան ամովից նրա ծառայու-թեան 75-ամեակը զինուորական պաշտօնի մէջ:

Մինչև զինուորական ծննդանի պրօֆեսոր նշանակվելու, նա ծառայել է Կովկասում, մասնակցելով կովկասեան լեռնականների դէմ մղված արշաւանքներին, և ալ ուրիշ վրաւորվել է ստանալով ոսկորի վնաս-տուածք:

Սրանից տասն տարի յետոյ Կովկասի այս ժամանակաւոր փոխարքայ իշխ. Ա. Բա-րեաթիսկիի ցանկութեամբ հանգուցիտը վաղի է Կովկասի զինուորական շրջանի շտաբի գլխաւոր պաշտօնը:

1859 թ. Կոմս Միլիտին մասնակցել է Տանջոյի և Գուլիերի գրաւմանը, որտեղ գերի վարված իմամը՝ Շամալը:

1861 թ. նա վաղի է զինուորական մի-նիստեր պաշտօնը 12 տարի շարունակ, մտնելով այդ գործի մէջ որոշ բարենո-րոգութիւնների, չը մոռանալով նաև վերա-կազմել զինուորաբժշկական ծննդարանը:

Նրա օրով կրթված դրբը մասնակցեց 1877—1878 թ. արաւաղաբ պատերազմին, որի շնորհիւ օրդարներին աշուղից թօթա-փել դարաւոր տեղափոխւեալ լուծը, և ինչ-դէս՝ յայտն է յայտնաւոր գուրս եկաւ:

Կոմս Լեօնիւսիւնիստը պաշտօնից հրա-ժարվելուց յետոյ 1881 թ. Կոմս Միլի-տին ևս հետեց նրա օրինակին և հետա-ցաւ պաշտօնից, որ օրինակից սկսած հա-մարեալ շարունակ ապրում էր Դիմիտրի:

1911 թ. նա ընտրվեց Մոսկվայի հա-մարաւոր պատուաւոր անդամ:

Հանգուցիտը մինչև վերջն էլ հետա-բերվում էր այն ամենին, ինչ որ կա-տարվում էր Ռուսաստանում:

ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ ԱՆԴՐՈՒՄԻ ՌՈՒՍՈՒՅԱԿԱՆ ՏՈՒՆԸ

Կ. Հ. Բ. Ընկ. յաւերճացրեց իր 30-ա-մեայ գործունէութիւնը այնպիսի սիրուն բարեգործութեամբ, որպիսին, նրանից ա-

րեւն տողից ներքև:

Չը պէտք է կարծել, թէ մի գիր երկու կամ երեք թէպէտ տարբեր, բայց միշտ կրկնվող ձևեր ունի. ոչ, ամեն մի գիր շատ տեսակ խոտորակներ է ներկայացնում, ա-վելի կամ պակաս նկատելի, որ խոշորա-ցայցով գիւղիկի անգլիկաւոր պարզ է դառ-նում: Բոլորովին իրար նման գրեր (որոնք գրաւորներ մէջ էլ շատ անգամ պատահում են) այս գրքերում այնքան էլ շատ չեն, որպիսկաւորակ, շատ թէ քիչ տարբերվող գրեր ընդհանուր երեւոյթն են: Գրերն այս անմասնութիւնը, որ տպագրութեան մա-սին մեր ներկայ հասկացողութեամբ անկա-րել է գրուցի լեռնային ուսուցչական գրքի մէջ՝ գուցէ այն հին ժամանակի համար, երբ տպագրութեան տեղեկական դեռ անկա-տար էր, կարողանայ բացատրութիւնը դրա-նել: Ներկայումս իւրաքանչիւր տառ ձուլ-վում է մի կաղապարից («մայր»), և քանի որ կաղապարը նոյնն է մնում՝ նր

